А то й таке ще може бути:
Послухайте, якої скрути
Дізнала кома бідолаха,
Коли її школяр-недбаха,
Що, певно, інші мав турботи,
В кінці письмової роботи
Поставив, — ну, а кожен знає,
Що там стояти крапка має.
Сердешна кома ледь жива,
Бо сотня слів на неї давить,
А деякі слова
Обтяжені ще й наголосом навіть.
І от нещасна цей тягар тримала,
Аж поки від напруження сконала.
Поховано її тихцем,
Хреста для неї не тесав,
А написав
Учитель синім олівцем,
Ще й на могилу їй поклав
Замість квіток
Сухих окличників пучок.